

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecyus, Johannes

Monachii, 1615

VIII. Egestatem summa[m] impio affert peccatum læthiferum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](#)

regnet, Seruus est, nec unius hominis,
sed quod est grauius totum Dominorum,
quoc vitorum. Is solum liber est, qui
nulli peccato seruit; seruit autem
Deo, cui seruire est regnare.

C A P V T VIII.

Egestatem summam impio affert pec-
atum lethiferum.

Spoliat enim eum, gratia iam
diuina ablata, charitate pri-
mum, virtutum regina, quae
hominem cum Deo coniunge-
re solet, virtutibusque alijs om-
nibus imperat, earumque officia
exercet. Virtutibus deinde Car-
dinalibus, aliarum cardinibus;
donis tandem spiritus Sancti, que
cum gratia infunduntur, eoque
fine homini conceduntur, ut eum
ad voluntatem Dei prompte exe-
quendam moueant, & ut se fre-
quenter in actionibus virtutum ex-
erceat, adhortantur. Fide The-
ologie

logicam, quæ intellectū ad credendum erigit, ut & spem Theologicam, quoque virtutem, ad æterna suspirantem, non euerit quidem peccatum mortale, occidit tamen suo modo, earumq; nitorem & gloriam tollit. Sic que peccatum mortiferum omnia ferè vel aufert, vel labefat, quæ homini ad salutem necessaria sunt. Rectèque proinde

To. s. hom.
§. de Prou.

D. Chrysostomus scripsit, pēcātē nihil esse pauperius; ab eo enim aqua ferè omnis effusa est, virtus exaruit, fortitudo in fauillam redacta est: cum Samsone cœcus molit, cum Iobo in sterquilino sedet, à planta pedis usque ad verticem capitis sanitatem caret, vulnus & liuor, & plaga tumens. Ter igitur execrandum est peccatum mortale, quod vermis ad instar pomum totum consumit, ut fermentū totam mas-

sam

sam corrumpit, vt grando fruges omnes disperdit, vt ventus flores, frondes, fructus decutit, vt naufragium merces omnes ejicit. Quod si virtus aliqua remanere videtur, falsa fictaq; illa est, hypocrisis est, flagitiij larua est, virtutis fucus est. Eiusmo-
di fuit religio & obedientia Sau-
lis coram populo & Samuele,
humanitas charitas, & iustitiae
scelus Absalonis aduersus Isra-
elitas ; Davidis ementita bene-
uolentia in Vriam Ethæum, in-
nocentia, & diuinæ gloriæ stu-
dium insolentis Pharisæi in con-
tritum publicanum ; Iudæ pie-
tas in seruatorem nostrum. Quæ
cùm ita sint, an non dolebit pec-
cator? an non consumet annos
suos in gemitibus? Esau irrugit
clamore valido, cùm tempora-
riam benedictionem amisit, &
non rugiet impius implacabili-

ter,

Lxx.18.18.

Mat.26.49

ter, qui cœlesti benedictione priuatus est? Prodigus paterna substantiæ in cœlum clamavit, & ludio, qui cœlestem thesaurū vno peccati mortalis iactu perdidit, in cœlum gemens nō clamabit? Clamabit, si sapit, cumq; Iobo dicet: *Quis mihi tribuat, ut sim iuxta pristinos menses, secundum dies, quib. Deus custodiebat me quando splendebat lucerna eius super caput meum, et ad lumen eius ambulabam in tenebris.*

Job. 29. 2.

CAPVT IX.

Memoria peccato mortifero magnam partem intercidit.

Memorya mater intelligentiæ, rerumq; magistra grauiter originario peccato lœsa est, grauius autem peccato mortali actuali lœditur, præseptim cum iteratur repetiturque & vulneri vulnus additur. Ideo verò lœditur,